

Alt av nåde!

Men er det av nåde, da er det ikke mer av gjerninger, ellers blir nåden ikke mer nåde» Rom. 11,6.

Ær Ham!

Av Johannes Brandtzæg

Englene sang til Guds ære på Betlehems marker. Kanskje det var den første sang uten mislyd til Guds ære - som var hørt og forstått på denne jord. Måtte ikke engler begjære å synge slik, når evighetens hemmelighet avdekkes for den slekt som Gud ville frelse og herliggjøre?

Den sang er sikkert sunget inn i hjertene på hver ny slekt av Guds sanne folk i alle jordens egn.

Vi lærte tonen til den sangen da nød og nåde møtte hverandre i en fattig ånd, i et sønderstøtt hjerte. Guds Helige Ånd bar tonen inn i vårt vesens dypeste dyp. Der smeltet den sammen med vårt gjenfødte, frigjorte liv til en bølge av «salighets fryd» den sang som senere har fulgt meg på all min gang.

Vi er ennå noen dårlige instrumenter til å bære tonen frem. Men *tonen selv* er sann og ekte og himmelsk. Og åndelig erfaring sier oss at tonen kan bli klarere og renere, etter som Gud får rense instrumentet ved tukt og ydmykelser, slik at plassen kan bli større for nådns makt.

Med denne sang i hjerte og munn skal Guds folk være med å bære slekten frem mot den nye dag på en ny jord.

Sangen til Guds ære! Fordi «Han benådet oss i den elskede,» fordi nåde og rettferdighet fant hverandre på Kristi kors, smeltet sammen til en fullkommen frelse - slik at den ømmeste samvittighet hos den største synder nå kan stilles tilfreds for evig.

«**Fra fjord og fjære,
Fra fjell og dype dal
Et «Ære være!»
I dag gjenlyde skal.»**

«Ære være Gud i det høyeste!»

Gleden i *barnet!*

Av Johannes Ev. Gossner 1773 - 1858

Da de hadde sett det, fortalte de om det ord som var talt til dem om dette barn. Luk. 2,17

Denne glede kunne de ikke bære alene; den var for stor. Det hjertet er fullt av, løper munnen over med.

De var fulle av dette barn – frelseren var straks blitt alt for dem. Knappt hadde de sett Ham, før de brant av kjærlighet til Ham og kunne ikke tie med det. Hvem de nå så måtte de fortelle om hva de hadde sett og hørt om dette barn. Barnet kom nemlig straks inn i deres hjerter; det ble straks født i dem, det ble deres frelser - fred og glede fylte dem.

Ytre sett så de ikke noe uten armod og mangel - det guddommelige, himmelske var ikke å se på Ham, det sto ikke skrevet på pannen Hans. Men det åpenbarte seg i det indre for dem, like- som for disiplene som gikk til Emmaus, og som heller ikke kjente Ham etter det ytre - men hjertets flamme åpenbarte Ham for dem.

De gode hyrder hadde båret noe med seg fra krybben, noe usigelig. Og dette ville de gjerne unne alle mennesker, derfor talte de om det med alle som de hadde tro for, at også de gjerne ville høre og ta imot det.

Og alle som hørte det, undret seg over det som ble sagt dem av hyrdene. Luk. 2,18

Det må vel ha vært lutter enfoldige folk; for andre hadde ikke trodd det og ikke gledet seg over det, og hyrdene har visst også bare fortalt det til sine like. Frelseren har jo senere selv takket Faderen, fordi Han har åpenbart det for de umyndige, og skjult det for de kloke.

Den som stoler på seg selv, som setter sitt håp til verden, kan jo ikke ha noen glede av et så fattig barn. Og den som ikke tror annet enn det det han ser, kan jo slett ikke tro slike enfoldige og forunderlige fortellinger. Det er dårskap og anstøt for fornuften, at Gud skulle sende et barn, et så fattig barn, for å forløse verden – og endatil legge det i en stall, i en krybbe.

Hvem kan tro det, når det ikke blir ham gitt?

Ære være Gud i det høyeste!

Sann og varig juleglede

Av Johannes Daasvand

Julen er barnas høytid. Men også de voksnes. Det er ingen av årets høytider som slik samler alle i hjemmet som julen. Barna gleder seg, og gleden smitter på oss andre. Vi blir barn igjen.

Gud er glad i oss alle, og han unner oss det som denne høytid fører med seg av hjemlig glede og hygge.

Måtte julehelgen bli riktig god og rik for oss alle!

Men skal den bli det, må vi ikke bli opptatt bare med det som hører hjemmet og dette livet til.

Hva er det da som skal bringe den sanne og varige glede inn i hjertet vårt?

«Jeg forkynner dere en stor glede,» sa engelen. Og denne gleden skulle alle mennesker få del i dersom de ville.

Hva var det da som skulle fylle hjertene med den store glede?

«I dag er det født dere en Frelser.»

En av de gamle troende ledere i Guds rike sier: «Ingen kan vel helt fatte det, men de som er troende, finner en slik glede i dette emnet - som i alt hva Kristus har gjort til vår frelse - at de roper med englene: «Ære være Gud i det høyeste.»

- Her kan du prøve oppriktigheten av din gudsfrykt. En sann juleglede - og

forresten all virkelig glede over Kristus og i Kristus - er kjennetegnet på en sann kristen.

«Åndens frukt er kjærlighet, glede, fred,» og «Guds rike er rettferdighet, fred og glede i Den Hellige Ånd →» står det skrevet.

I det hjerte der fred og glede i Den Hellige Ånd ikke er, der er heller ikke Åndens liv. For «det hjertet er fullt av, taler munnen.»

Vil du ikke gjerne eie den sanne og varige julegleden? Kjenner du ikke tomheten i alt som denne verden kan gi deg? Du gjør sikkert det.

Om du da vil stille deg inn under Guds Ord og ta dommen over deg at du er en synder som trenger en frelser, da skal underet skje.

Guds Ord «skaper hva det nevner,» også i ditt hjerte og liv. Jesus Kristus er en Frelser fra synd, død og fortapelse.

Han gir syndenes forlatelse, fører oss over døden og frir oss fra den kommende dom.

Han er en fullkommen frelser som kan tilfredsstillere dine behov.

Det er dette budskapet som bringer sann juleglede i våre hjerter.

En stor glede!

Av Martin Luther

Hans rike er et rike for de forskrek-
kede, bedrøvede og elendige
mennesker

For disse skal man preke som enge-
len preket for de stakkars forskrekkede
hyrder: *Se, jeg forkynner dere en
stor glede.* Hva er det for en glede?
Hør hva engelen sier: **Se**, sier han, *jeg
forkynner dere en stor glede – en
glede for alt folket.* Det er som han
vil si: Denne glede blir nok tilbudt alt
folket, men bare de er i stand til å ta
imot den, som er bedrøvet og forskrek-
ket i sin samvittighet og sitt hjerte. Dem
gjelder denne preken, dem vil jeg for-
kynne noe godt.

Er det ikke et stort under at denne
glede er nærmest den som har den
største uro i samvittigheten? Hvor frykt
og skrekk har betatt hjertet, bare dit
skal denne herlige, salige og søte glede
komme, og det i så rikt monn at et
menneskehjerte neppe kan fatte det.

Verden er glad og ved godt mot når
den har penger og gods, makt og ære.
Men et elendig, bedrøvet hjerte begjæ-
rer ikke annet enn fred og trøst, så det
kan vite om det har en nådig Gud.

Denne glede som gir et bedrøvet
hjerte fred og ro, er så stor at all ver-
dens glede smaker bittert mot den.
Derfor skal man preke for de arme
samvittigheter som engelen her preker:
Hør på meg alle som er elendige og

bedrøvet i deres hjerte! Jeg bringer
dere en gledelig tidende. Dere skal ikke
tro at Kristus er vred på dere. Nei, Han
har ikke kommet til verden og blitt
menneske for å fordømme dere. Enda
mindre er Han av samme grunn kors-
festet og død for dere. Men Han har
kommet nettopp for at dere skal ha
glede i Ham. Kort sagt, det er ikke
engang en vred mine å se hos Ham.

Dette er den rette definisjon og
forklaring. Vil du rett og egentlig
beskrive Kristus, hvem og hva Han er,
så gi akt på hvordan engelen beskriver
Ham her: Han er og Han kalles glede.

Men denne gledelige preken angår,
som sagt, bare de elendige og forskrek-
kede samvittigheter. De skal lære
denne forklaring at Kristus ikke kan
beskrives bedre enn med ordet *glede*.

Men dessverre går det slik til at de
som skulle ha nytte av denne forklaring:
*Kristus er ikke annet enn den store
glede*, de danner seg et skrekkbilde av
Ham, mens de som ikke har del i denne
beskrivelse, bruker den til kjødelig
sikkerhet. De som saken ikke angår,
lærer den straks. Men de som skulle ha
trøst av den, de kan ikke fatte den. Og
likevel skal bare de bedrøvede fatte
den. For den hører bare dem til. De
som altså i sitt hjerte maler Kristus som
idell glede, de er de rette, sanne disipler.

Småprofetenes budskap

Profeten Nahum Av Einar Kristoffersen

Les. Kapittel 3

Visst og sikkert!

Profeten fortsetter her i kapitlet å vitne om dommen som er på vei. Kapitlet begynner med det alvorlige ve! «Ve blodstaden!» (v.1). Her er det tale om Ninive - hos profeten Esekiel finner vi det samme uttrykk om Jerusalem. (Esek. 24,6-9).

Det er altså tale om en stad hvor blod - uskyldig blod - blir utøst. Og mer: En stad hvor utøsingen av blod - det vil si, uretten - ikke blir straffet, eller tatt på alvor, slik at det kan settes en stopper for det.

Det er vitnesbyrd om en frafallen og forfallen kultur. Det er det onde, det umoralske, det uetiske som vinner frem i folket og blir hyllet, mens det som er fint, rett, rettferdig og hellig blir hånet og latterliggjort.

Tenk bare på vårt eget samfunn og den utvikling som har vært her; hvem tør å bruke uttrykk som et rent liv, tukthet, kyskheter, bluferdighet o.l. i det offentlige rom i dag!

Hør da Herrens ord: «Ve blodstaden!»

Dommen som kommer er fryktelig, men den inneholder ikke bare de redsler som en angripende fiendehær representerer - den innebærer også skam! Sannheten blir åpenbar for alle!

«Se, jeg kommer over deg, sier Herren, herskarenes Gud. Jeg vil dra ditt skjørt opp over ditt ansikt og blotte deg, jeg vil vise folkeslagene din nakenhet og rikene din skam.» (v.5).

Staden har selvfølgelig - som alle mektige i denne verden - *rost seg selv*.

Deres kløkt, dyktighet og styrke er holdt frem som årsaken til deres store velstand. Men nå blir det åpenbart for alle, hva det i virkeligheten har sin grunn i - nemlig; voldsverk, undertrykkelse og røveri av det som har tilhørt andre, og det som andre har arbeidet for - intriger, løgn, svik, bedrag osv., - alt kommer nå for en dag! «Jeg vil kaste avskyelig smuss på deg og vanære deg og gjøre deg til et skuespill.» (v.6).

De ting du leser om her, de roper til deg om, at Gud aldri vil la den skyldige gå fri! Det du har sådd kommer til å blomstre en dag - og ifølge Guds ord må du leve med den dommen over deg også ut over livet her på jord, i all evighet. Derfor kaller Gud mennesket til oppgjør, mens det ennå heter i dag - mens det ennå er tid til å vende om! For at du skal unngå denne fryktelige konsekvens - og profetens budskap her vitner om Guds doms virkelighet for deg - sendte Han sin egen Sønn i dommen. Det vil si at Han tok den inn over seg selv. «Det var Gud som i Kristus forlikte verden med seg selv, så Han ikke tilregner dem deres overtredelser og la ned i oss ordet om forlikelsen.» (2 Kor. 5,19). «Og alt som før er skrevet, det er skrevet til lærdom for oss, for at vi skal ha håp ved det tålmod og den trøst som Skriftene gir.» (Rom 15,4). Til lærdom!

Det kommer en dom over vår verden. Det taler Skriften klart om. Når syndemålet - som Gud alene kjenner - er fullt, og forkastelsen av Hans dyrekjøpte frelse er alminnelig forkastet av folket. Det heter blant annet om Jesus: «- Jesus, Han som frir oss fra vreden som kommer.» (1 Tess. 1,10).

Her er ikke lagt skjul på det! Går vi drømmende, så er det vår egen feil. Ta din tilflukt til Jesus - i dag! For om du tror du skal bli stående for Gud ved hva du er i deg selv, uten skam, da skyldes det ene og alene at du er åndelig blind!

Du trenger en frelser! Først må du

finne Ham selv - det vil egentlig si: - Du må la deg finne av Ham. Du må la Den Hellige Ånd - sannhetens Ånd - få overbevise deg om synd og nåde, slik det hele ser ut fra Guds side. Og når det er skjedd kan du ved Guds nåde få være med på å berge noen annen fra den dommen som kommer for hvert enkelt menneske: «- det er menneskenes lodd én gang å dø, og deretter dom.» (Hebr. 9,27).

Igjen, se på denne kjempebyen med sin store handel og mangfoldige virksomhet - sin militære kløkt og styrke - å, hvor stolte de var av den! Men hør hva Herren så - det kommer frem i Hans dom: «- hvem har ikke lidd under din endeløse ondskap?» (v.19). Endeløse ondskap!

Derfor kunne ikke noe av det de hadde bygd opp - og sikret seg ved - berge dem på dommens dag. De kunne like gjerne ha stilt seg som en flokk hjelpeløse sauer på åpen mark.

Vi ser så mye ondt som skjer. Heller ikke vi ser at det onde straffes som det bør, eller holdes for å være hva det i virkeligheten er: Ondskap! Og så blir det så ofte sukk og spørsmål til Gud: Hvorfor?

Det står i Åpenbaringsboken: «Om noen fører i fangenskap, han går i fangenskap. Om noen dreper med sverd, han skal drepes med sverd. Her er de helliges tålmodighet og tro.» (Åp.13,10).

Gud som er rettferdig skal også sørge for rettferdighet til sist. Vi skal få legge

det fra oss der. Vi står nemlig i en stor fare her, for, som Guds ord vitner om den siste tid: «- fordi lovløsheten tar overhånd, skal kjærligheten bli kald hos de fleste.» (Mt. 24,12).

Kanskje har nettopp *du* noe å lære her i dag!

«Det er nettopp den største fare i frafallstider som våre og især i de siste tider, hvor urettferdigheten er stor, at «kjærligheten blir kald hos de fleste.» Hva nytter det at hjertet brenner av nidkjærhet mot villfarelsen, når man på samme tid lukker sitt hjerte for den villfarne!» Pastor Storjohann.

Fly til Ham!

Av J. Riddervold

Under et klosterur sto skrevet: Timene går forbi, men de kommer igjen. Det gamle år er gått i graven, men året kommer en gang igjen i dommen for våre gjerninger følger med oss

Det er bare ett navn, i hvilket vår synd kan utslettes, *Jesu* navn. La oss skynde oss hen til Ham, så ikke det gamle år skal komme igjen som vår anklager i dommen, men våre synder være som senket i havets dypt.

Ny sendeplan etc. 2009

Jeg har reist mye med Ordet i vårt langstrakte land den senere tid. Det blit derfor svært krevende å skulle få ut 6 nummer av bladet i året - i tillegg blir det også dyrt med de satser Posten Norge opererer med for tiden.

Jeg vil derfor begrense det til 4 nummer i året, men utvide antall sider til 24, slik at det i løpet av året likevel kommer ut like mange sider.

Håper du som bladets leser fremdeles vil ha velsignelse av Ordet i året som kommer - og videre!

Guds nåde og fred!

Einar Kristoffersen

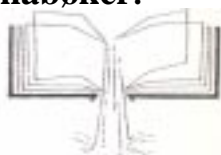
Flere typer kristne småbøker!

Har bl.a. en fint illustrert bok om
Tabernaklet i ørkenen Kr. 40,- + frakt.

Fin som en liten gave.

Kontakt: knut.hegle@kleppnett.no

eller mobil: 917 49 111

En bok du vil bli glad for! Red.

Juleleden

Av Chr. Mehn

Les: Luk. 2, 1 – 14

«**I** dag er det født dere en frelser!» I disse ord er all glede innesluttet, alt det våre sjeler lengter etter, finner vi her, alle livets dunkle spørsmål får først her det rette svar. For en frelser er det vi alle trenger til, en som kan fri oss fra våre synder, som kan ta frykten bort fra våre hjerter og bringe oss det himmelske faderhjems gleder tilbake.

Og Gud være lovet, en slik frelser er det også som tilbys oss; for Han er den Herre Kristus (Messias) i Davids stad. Han er Guds egen elskede Sønn, som er kommet ned fra himmelen: «- for så har Gud elsket verden at Han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på Ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv.» (Joh. 3,16).

Han er blitt menneske blant mennesker, slik at Han kunne frelse menneskene. - Han er blitt den ringeste blant menneskenes barn, for at Han kunne dra alle til seg. For dette er tegnet: «Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.»

Å, et forunderlig tegn! Kan dette lille barn, som ligger der borte i krybben, iført noen elendige filler, kan Han være Guds Sønn og verdens frelser? Ja, vil du søke å forstå det - du kan ikke fatte det, for i sannhet, stor er den gudsfryktens hemmelighet: *Gud åpenbart i*

kjød! (1 Tim. 3,16). Og likevel står det urokkelig fast, Han er verdens frelser, hos hvem tusener og atter tusener har søkt og funnet den trøst de søkte: - Han er den eneste som kan skaffe din arme sjel fred, den eneste som kan fylle ditt hjerte med sann glede. Prøv bare å nærme deg Ham - men som en arm synder, hjelpeløs i deg selv må du gå til Ham, fordringsløs må du søke Ham. Og du skal ikke søke Ham forgjeves, du skal atter bli barn, og med barnetro og barneglede skal du lytte til alt det forunderlige som fortelles deg om dette barn. For i sannhet underlige ting er det Han er kommet for å gjøre for oss.

Som den sanne yppersteprest vil Han ta alle våre synder på seg og utslette alle våre overtredelser - ja, «om våre synder er som purpur, skal de bli hvite som snø, om de er røde som skarlagan, skal de bli som den hvite ull.» (Jes. 1,18).

Som profeten mektig i ord og gjerning vil Han løse livets mange gåter for oss - som konge over Jakobs hus evinnelig vil Han sikkert og trygt føre oss tilbake til faderhuset - ja, om vi enn skal vandre i dødsskyggens dal, har vi ikke noe ondt å frykte, Hans kjepp og Hans stav, de skal trøste oss.

- Ja, deri består den store juleglede, at vi i troen tilegner oss alt det Jesus har gjort for oss, at vi får visshet for dette,

at alle våre synder er oss forlatt, at Gud ikke lenger er vred på oss, men skuer med faderlig velbehag ned til oss.

Har vi denne glede i våre hjerter i dag, da er vi feststemte, da vil vi ikke la englene synge alene i dag - nei, også vi vil være med og delta i englesangen: «Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker Guds velbehag!»

Vi vil synge slik, ikke bare med munn, men også med hjerte - for vår sang er bare et vitnesbyrd om hvilke herlige frukter den store juleglede har brakt oss.

«Ære være Gud i det høyeste,» slik vil vi synge, fordi vi i takk til Herren vår Gud for alle Hans velgjerninger mot oss har ofret Ham vårt hjerte - det Han kaller det rette takkoffer. Vi vil takke og love Herren hver dag, men især i disse julens dager, da vi minnes om den største av alle gaver Han har gitt oss - sin enbårne Sønn. Vi vil love Herren, og alt hva i oss er, vil love Hans hellige navn.

Vi vil vokte oss for enhver syndig tanke, for ikke å bedrøve vår himmelske Far - alt det vi gjør i ord eller gjerning, det vil vi gjøre alt i den Herres Jesu navn, takkende Gud og Faderen ved Ham.

Men vi skal også kunne synge: "Fred på jorden!" - For vi har selv erfart det på våre hjerter: For «rettferdiggjort av tro, har vi fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus.» (Rom. 5,1).

Våre synder engster oss ikke som før, Guds vrede og straff truer oss ikke, samvittigheten fordømmer oss ikke. Og som det er fred inne i oss, finner vi også freden utenom oss blant andre Guds barn, som likesom vi kan avlegge det samme vitnesbyrd om den glede som rører seg i deres hjerter, og som bringer dem til å takke og love Herren: «I mennesker Guds velbehag!»

Ja, slik kan vi også synge - for så sant Guds velbehag hviler over hvert menneske slik at Han ikke vil noen synders død, men at han skal omvende seg og leve, så sant må også den Guds kjærlighet som bor i våre hjerter, komme til syne i all vår omgang blant våre medmennesker.

Vi kan ikke ville ha noen fiende - for Gud er jo ikke vred på noen. - Vi vil ikke i disse julens dager, når vi treffer sammen med venner og bekjente, på noen måte skade vår neste, vi vil ikke baktale ham, men unnskyldte ham, tale vel om ham og ta alt i den beste mening.

- Dette er alltid de herlige frukter som følger julegleden, og som gjør at vi av hele hjertet kan synge: «Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker Guds velbehag!»

Å, måtte vi nå alle av hjerte kunne synge slik, måtte dette være våre svar til Herren, når Han i dag atter forkynner oss det glade budskap: "I dag er det født dere en frelser!" Ja, la oss legge et slikt innhold inn i vårt ønske,

når vi nå ønsker hverandre: ”*En gledelig julehøytid!*”

Herre Jesus, la det skje, la oss alle få

holde jul her nede slik, at vi engang kan få være med i den store juleglede hos deg i himmelen. Amen

Ny bok!

Ved nåden i Kristus Jesus!

Korte prekener over Kirkeårets Evangelietekster

Innb. 347 sider. Kr. 200,- + porto kr. 15,-

Bestilling:

Eklundbk. 11

3770 Kragerø

tlf. 92 62 92 98

bladet@tele2.no eller:

www.ekris.net/ekrist

Andre utgivelser:

Livet i Guds Sønn:

Andakter for hver dag i året

Innb. 342 sider. Kr. 150,- + porto

Sendebrevene:

En kort gjennomgang av sendebrevene til de sju menighetene i Lille-Asia

Hefte 32 sider. Kr. 20,- + porto

Jonas - profeten:

En kort fremstilling ut fra Jonas' kall og sendelse

Hefte 40 sider. Kr. 30,- + porto

Hjertelig takk!

til alle dere som har støttet bladet med gaver

og på annen måte i året som har gått.

Med ønske om en velsignet julehøytid og et rikt nytt år
for **alle** bladets lesere!

Utgiver.

Gud med oss! Av Einar Kristoffersen

10. Og Herren ble ved å tale til Akas og sa: 11. Krev et tegn av Herren din Gud! Krev det i det dype eller i det høye der oppe! 12. Men Akas svarte: Jeg vil ikke kreve noe og ikke friste Herren. 13. Da sa profeten: Hør da, dere av Davids hus! Er det for lite for dere å trette mennesker siden dere også trette min Gud? 14. Derfor skal Herren selv gi dere et tegn: Se, en jomfru skal bli med barn, hun skal føde en sønn og gi Ham navnet Immanuel.* Jes. 7, 10 - 14

* Gud med oss

Her er vi vitne til det *svik i ånden*, som blant annet David sier seg fri ifra: «Salig er det menneske som Herren ikke tilregner misgjerning, og som er uten *svik i sin ånd*.» (Slm. 32,2).

Dette at mennesket ikke vil ta Herren på ordet, og gjøre etter de anvisninger Han gir, fordi en da jo kunne komme til å finne ut, at det er *sant* det som Ordet vitner. Og det er nettopp det man ikke ønsker å få for nært inn på seg, for en mer enn aner, hvilke konsekvenser det ville få for ens liv.

Et menneske har alle slags innvendinger mot kristendommen, og peker på det ene etter det annet, for å gi inntrykk av at ens grunn til tvil er vel begrunnet. Så konfronterer du vedkommende med Jesu eget ord: «Om noen vil gjøre Hans vilje, da skal han kjenne om læren er av Gud, eller om jeg taler av meg selv.» (Joh. 7,17). Du som står der og har

alle slags innvendinger - har du noen sinne forsøkt å handle etter Guds ord? Har du noen sinne lest med det for øye, å virkelig finne sannheten? Hvorfor ikke gi deg ut på dette Jesu ord, uten å prute? Han har jo lovt deg en *konsekvens* av det! Du skal nemlig oppleve at læren er av Gud! - og dermed da, at Gud altså er til.

Hvorfor *gjør* du da ikke det? Fordi du ikke ønsker denne konsekvensen! Du ønsker ikke Gud for nær innpå deg. Det er så mye mer behagelig i denne åndelige «skoddeheimen.» Dette med Gud, blir for skremmende. Sannheten er jo den, at du vil leve som *du* vil. Du vil ikke ha noen Gud over deg - du vil ikke ha noen annen autoritet i ditt liv enn din egen mening, tanke og lyst. Du vil være fri! - som det heter. Men er du det? Er ikke nettopp din mening, tanke og lyst en herre i ditt liv? Kan du virkelig gjøre akkurat det du vil, eller er

det en kraft i ditt liv, som bestemmer på tvers av din egen vilje?

Det er dette Guds lov «utfordrer» deg til å prøve ut. Ta nå f.eks. for deg budet om å ikke begjære - *gjør* etter det! Bare ofre noen uker av ditt liv til å prøve det ut. Vis nå at du virkelig er herre i eget hus! Vær tålmodig overfor alt og alle, *alltid!* - bare av den grunn at du *vil* det nå. *Vil* du det, så kan du det vel? Eller er det virkelig en kraft i ditt liv, som gjør deg til slave? «Loven i mine lemmer,» som Paulus kaller det (Rom, 7,23). Er du slave, midt i din tro om å være fri? Du kan ikke svare sant på dette, uten å ha forsøkt denne veien!

Men her kommer innvendingene - helt fra det frekke: Hvorfor skulle jeg bry meg om det, til *fromme* unnskyldninger, slik som vi ser det hos Akas her. (v.12). Ja, det kunne jo høres ut som rene gudstjenesten dette. Han ville ikke kreve, og ikke friste Herren. Nei men så fint da! Nei, sier profeten - han kaller det å *rette* Gud. (v.13b). Dette er ren falskhet. Dette er Akas' måte å holde Gud på avstand på. For fikk han tegnet, og så han dets oppfyllelse - ja, så var det jo ingen annen vei ut av det, enn å overgi sin vilje helt til Gud og følge Ham, eller å ta et klart og bevisst brudd. Det var så mye greiere å ha denne *uklarheten* å skjule seg i. Har du ukklarheten i stedet for Gud? Velger du ukklarheten i stedet for Gud? Det er det svært mange som har og gjør.

Det finnes mennesker som har lest Bibelen fra perm til perm atskillige ganger, uten dermed å ha kommet til klarhet i sitt gudsforhold. Da er det tale om mennesker, som ikke åpent avviser Skriften, men har et visst snev av alvor i det hele. Men sannheten er at de har avvist Ordet like så klart, som de som åpent avviser det. For av de som åpent avviser det, er de fleste i kategorien: «har aldri virkelig satt seg inn i det.» Ofte har de knapt lest i Bibelen selv en gang. Mens disse har «brutt brodden» av Ordet, hver gang det har begynt å tale til dem, og har derfor i virkeligheten en mer bevisst avvisning enn de første. Men de skjuler det gjerne under en liknende fromhet som Akas'. De kan ikke gi helt slipp på religionen, men en levende Gud vil de ikke ha.

Men Herren på sin side, vil ikke la mennesket få ro i denne sin bortvendthet, for Han vet, om ikke vi gjør det, at det er veien til fortapelse. Om du så har lest Bibelen aldri så mange ganger, og blitt nokså religiøs. Bibelen er ikke gitt deg for at du skal bli religiøs, men for at du skal finne Gud, eller Han finne deg. Derfor, til tross for dette svik i ånden hos folket, så velger Gud å selv gi dem et tegn: *Jomfruens barn!*

Holdende dette barn i sine hender, sier den fromme Simon i Jerusalems tempel: «Herre, nå kan du la din tjener fare herfra i fred, etter ditt ord, for mine øyne har sett din frelse.» (Luk. 2,29-30).

Sett din frelse! - *hva* var det han da så? Dette barnet, som Herren hadde forkynt som et tegn! *Det* er Herrens frelse!

Simon hørte til den gruppering i Israel som kaltes «De stille i landet,» en fin gruppering - han var en meget from og gudfryktig mann, og «han kom til templet, drevet av Ånden.» (Luk. 2,27). Men ikke ved noe av dette, kunne han fare herfra i fred! - ene og alene ved det barn, han holdt i sine hender.

Du som leter etter frelse, du som i det minste ikke ønsker å være falsk, men heller må krympe deg under all den falskhet du finner hos deg selv - alt du gjør er likesom besmittet av det onde - hør her hva Guds frelse er: Dette *barn*! «Et *barn* er oss født,» heter det hos profeten. (Jes. 9,6). Og: «I dag er det født dere en *frelser*, som er Messias, Herren - i Davids stad» (Luk 2,11), synger englene fra himmelen julenatt.

Det er tale om samme person. Din frelse er født deg fra himmelen! Hva går du så å strever med? Vi er så bortkomne i tanke, hjerte og sinn vi mennesker, også når vi virkelig ønsker å finne frem. Vi ser ikke det som ligger like for øynene våre, men skuer etter noe langt borte - noe som *vi* kanskje kan få i stand. Noe som Gud skal bli fornøyd med, og hører ikke Ordet som forkynner oss, at Gud alt er fornøyd, ikke med vårt, men med Jesus'. En forferdelig åndelig blindhet!

Men jeg vet ikke om jeg kan tro! - sies det. Å! - er ikke Herren å stole på? Jo da, vil de fleste da si - men jeg, det er meg det er noe galt med. Ja visst, og det mer enn du og jeg er i stand til å se dybden i, så lenge vi er her. Det er først i fortapelsens gru, at dette går opp for et menneske i sin helhet. Men hør nå, hvem trenger vel en frelser? - hvem trenger nåde? - hvem er i behov av barmhjertighet? - og miskunnhet? - hvem trenger å få sin synd skjult? - hvem trenger lege? - hvem trenger en rettferdighets kappe å bli svøpt i? De som det ikke er noe galt med?

Hvem var Han kommet for, og hvem oppsøkte Han, dette barn av jomfruen, da Han vandret her på jord? Jo, hør! - tollere, syndere og skjøger - de som har ondt - de som var fortapt - de som var kommet bort - de som var blinde - de som satt i mørke og dødsskygge - fanger, ugudelige og døve, - ja, hør du: *Døde!* Verre kan det vel ikke være med deg?

Tilbake til profeten Jesaja f.eks. «Jeg, Herren, har kalt deg i rettfærd og tatt deg ved hånden. Jeg vil verne deg og gjøre deg til en pakt for folket, til et lys for hedningene.» - Og hør da hva dette lyset er for: - «- for at du skal åpne blinde øyne, føre de bundne ut av fangehullet og føre dem som sitter i mørke, ut av fengslet.» (Jes 42,6-7). Og: «Herren Herrens Ånd er over meg, fordi Herren har salvet meg til å forkynne et godt budskap for *de elendige*. Han har

sendt meg til å forbinde dem som har et sønderbrutt hjerte, til å utrope frihet for de fangne og frigjørelse for de bundne, til å utrope et nådens år fra Herren og en hevners dag fra vår Gud, til å trøste alle sørgende.» (Jes. 61,1-2).

Vi hører stadig forkynt, at *alt* Guds ord må bli forkynt, - og det er sant! - det er alt for mye av Guds ord som ikke blir forkynt i dag, men likevel er vi i behov av visdom her. Skal bare prøve å illustrere det, med et eksempel fra Skriften selv, for å vise hva jeg mener med det. Da Jesus forkynte dette budskapet fra Jesaja 61, i synagogen i Nasaret (Luk. 4), utelot Han setningen, «og en hevners dag fra vår Gud.» Forkynte ikke Jesus dommen, fortapelsen, helvete? Jo, det gjorde Han visst. Men alt til sin tid! Denne hevners dag lå i fremtiden. Nå var det *nådens* år! *Nå* er det nådens år! Nå forkynnes dette frelsesbudskap om jomfruens sønn, for deg.

«For Gud sendte ikke sin Sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst ved Ham» (Joh, 3,17), og: «Om noen hører mine ord og ikke tar vare på dem, så dømmer ikke jeg ham. For jeg er ikke kommet for å dømme verden, men for å frelse verden.» (Joh. 12,47).

Men det kommer en hevners dag fra Herren, over alle dem som har stått Guds rike imot, over alle dem som har forfulgt de troende, og dermed Jesus selv (Ap.gj. 9,4), i stedet for å ta imot den frelse de forkynte dem, og over

alle dem som i likhet med Akas her, trekker seg bort under fromme fraser.

«Se, en jomfru skal bli med barn, hun skal føde en sønn og gi ham navnet Immanuel.» (v.14b). Hva betyr så dette navnet, Immanuel? Det betyr: *Gud med oss*. Kan du fatte det? Det er altså Jesus - Han er «Gud med oss!» Du som har tatt din tilflukt til Ham, slik som Han er deg åpenbart i Skriften, som synderes frelser - *Gud er med deg!* Du er igjen i samfunn med Ham, og Han med deg. Han har tatt deg inn i sitt fortrolige råd. Men det er jeg da ikke verdig til - kan jeg tro noe så stort, at jeg får stå i Hans fortrolige råd? - Nei, du er ikke verdig, ikke i deg selv, men i Ham er du det - ja, hør hva som sies i himmelen om Ham, i denne sammenheng: «Og jeg så en mektig engel som ropte med høy røst: Hvem er verdig til å åpne boken og bryte seglene på den? Og det var ingen i himmelen eller på jorden eller under jorden som kunne åpne boken eller se i den.» - heller ikke du og jeg altså - «Da gråt jeg sårt fordi ingen var funnet verdig til å åpne boken eller se i den. Men en av de eldste sier til meg: Gråt ikke! Se, løven av Juda stamme, Davids rotskudd, har seiret. Han kan åpne boken og de sju segl på den.» (Åp. 5,2-5). Han kan! Og hør hva som videre vitnes om Ham, hvordan åpenbares denne verdige - den eneste verdige - i himmelen? : «Og jeg så - og se: Midt mellom tronen og de fire livsvesener og de eldste, stod det *et lam, likesom det hadde vært slaktet.*» (Åp. 5,6).

Ja, slaktet, Han ble virkelig slaktet her på jord, og det er din frelse, det er din verdighet. Som Paulus sier: «For vårt påskelam er slaktet, Kristus.» (1 Kor. 5,7). Ja, det *er* slaktet, og du *er* fri! Ser du ikke det? - Herrens tegn, det Han gav til Davids hus er oppfylt!

Ja, Han gav tegnet til Davids hus - Israel er åpenbaringsfolket - det folk Gud utvalgte seg til å åpenbare seg gjennom, men er det bare for Davids hus dette tegn? Nei, vi leste jo også det hos profeten Jesaja: «Jeg vil verne deg og gjøre deg til en pakt for folket, til et lys for *hedningene*.» (Jes. 42.6).

Hedningene, det er oss, og alle andre ikke-israelske folk. Jesus, et lys for oss, leser vi.

Har Han fått bli det for deg, eller går du ennå og leter etter Gud i ditt eget hjerte, i lover, bud og regler?

«Kom hit, kom til korset, se Frelseren dør, Foraktet, forlatt og forhånet. Han sonet all verdens misgjerning.»

Det var *dette* Israel ikke forsto - det var *dette* som ble stående for dem som en uløselig gåte, dem til evig undergang: - Hvorfor henger Han der på *forbannelsens* tre?

«Ved trengsel og ved dom ble Han revet bort. Men *hvem tenkte i Hans tid* at når Han ble utryddet av de levedes land, så var det for mitt folks *misgjernings skyld* plagen traff Ham?» (Jes. 53,8). Det var forbannelsen over dem, og oss, som var årsaken.

«Kristus kjøpte oss fri fra lovens forbannelse ved at Han ble en forbannelse for oss. For det står skrevet: Forbannet er hver den som henger på et tre.» (Gal. 3,13). «En rettferdig for urettferdig.» (1 Pet. 3,18).

Derfor henger Han der på *forbannelsens* tre. Han tok din plass, så du skulle få Hans! Er det for lite for deg, her og nå, å få byttet en evig forbannelse mot en evig velsignelse?

**En Frelser er oss født i dag, I mennesker Guds
velbehag, Gud være pris og ære! Nå er Han født i
Davids stad; Den Sønn som englene tilbad, Velsignet
evig være! Min sjel, Kjenn vel Denne nåde Fri fra våde
Mett ditt øye Nå med lyset fra det høye!**

PORTO BETALT

PORT PAYÉ

NORGE

Returadresse:
Alt av nåde!
Eklundbakken 11
N-3770 Kragerø

Bare tro!

Av C. H. von Bogatzky

Alt er mulig for den som tror. Mrk. 9,23

Alt kommer an på troen. Så mye tro vi har, så mye kraft har vi, og så mye frukt frembringer vi. Ingenting får svekke eller forhindre vår tro, ingen nød utenfra, men heller ikke våre egne synder og forseelser.

Våre mange feil og brister vil visselig gjøre oss motløse og ta ifra oss tilliten till Gud. Men om vi ikke synder på tross, så står alle våre overtredelser, hvor talløse de enn må være, helt og holdent under syndsforlatelsens stadige nåde. De kommer derfor ikke til å utgjøre noe hinder for vår tro, men tvert imot drive oss til tro. For den rette tro er jo en tro for fattige syndere, ikke for hellige og fullkomne.

Herre, skriv detta dypt inn i våre hjerter, oss till trøst. Gi oss en rett tro og styrk oss i troens kamp. Amen.

Alt av nåde! er et frittstående blad på luthersk grunn, som sendes **gratis** til alle som **ønsker** å motta det. «Luthersk grunn» vil si at stykkenes **innhold** er i samsvar med den lutherske lære og bekjennelse.

Bladet tar sitt utgangspunkt i budskapet som forkynnes på websiden «**Nytt Liv!**» www.ekris.net

Bladet har fremfor alt et sjelesørgerisk sikte, og ønsker å oppnå det ved det eneste middel gitt til dette - nemlig Guds ord i lov og evangelium.

Ønsker også å formidle noe av den kraft og den trøst Herren har gitt oss i vår «arv,» - den eldre litteraturen, og bruker derfor en del av denne i bladet.

Ønsker du ikke å motta bladet i fortsetningen, sender du det bare tilbake til retur-adressen.

Utgiver:

Einar Kristoffersen

Tlf.: 35 99 08 45

E-post: bladet@tele2.no

Ønsker du å være med på å holde bladet oppe og spre det til andre, kan du gi din gave på **Bladets gironr.:** 2801.08.00945

NB! Vennligst gi beskjed ved adresseforandring i god tid, da postens ettersendingsperiode er svært begrenset!

Alt av nåde!
www.bladet.org